

Tiesas sprieduma izpildes procedūras - Spānija

 Lūdzu, ņemiet vērā, ka šai lapai nesēn tika atjaunināta oriģinālvalodas versija. Mūsu tulkotāji pašlaik gatavo versiju valodā, kuru esat izvēlējušies.

SATURS

- 1 Ko civillietās un krimināllietās izprot ar sprieduma izpildi?
- 2 Kura iestāde vai iestādes ir kompetentas izpildes jomā?
- 3 Kādi ir priekšnoteikumi, lai lēmums (nolēmums) būtu izpildāms?
 - 3.1 Procesuālā kārtība
 - 3.2 Galvenie noteikumi
- 4 Izpildu darbību raksturs un mērķis
 - 4.1 Kāda veida manta var tikt pakļauta izpildu darbībām?
 - 4.2 Kādas ir izpildu darbību sekas?
 - 4.3 Kāds ir izpildu darbību saistošais raksturs?
- 5 Vai pastāv iespēja pārsūdzēt lēmumu, ar kuru izpildu darbību veikšana tika atļauta?
- 6 Vai uz izpildi attiecas ierobežojumi, jo īpaši saistībā ar parādnieka aizsardzību vai termiņiem?

1 Ko civillietās un krimināllietās izprot ar sprieduma izpildi?

Kopumā izpilde civillietās un komercietās nozīmē to, ka, ja likumpārkāpējs brīvprātīgi nepakļaujas izpildāmam nolēmumam (piemēram, galīgajam spriedumam), prasītājs iesniedz pieteikumu par tiesas piespiedu izpildi, lai nodrošinātu atbilstību nolēmumam. Tādējādi, lai atgūtu parādu, kuru apsūdzētais neatmaksā saskaņā ar nolēmumu, prasītājs (jeb kreditors) iesniedz izpildes pieteikumu tiesā un atgūst parādu, piemēram, piedzenot ieturējumus no parādnieka norēķinu kontiem vai no īpašuma, kuru pārdodot izsolē, iegūst ieņēmumus, no kā sedz kreditoram parādā esošo summu.

Izpilde daļēji īsteno Spānijas Konstitūcijā 1978. gadā noteiktās pilnvaras, ar kurām tiesnešiem un tiesām tiek uzticēts uzdevums gan pieņemt, gan īstenot savus lēmumus (konstitūcijas 117. un 118. pants). Tādējādi tiesvedībā iesaistītajām personām ir pienākums piekrist spriedumiem un citiem tiesas nolēmumiem, kā arī sadarboties, lai panāktu pieņemto lēmumu izpildi. Tiesneša pienākums ir nodrošināt šo prasību atbilstīgu izpildi.

Tiesas nolēmuma izpilde nozīmē to, ka tiek izpildīts tiesas rīkojums, piemēram, iztiesāšanā uzvarējušās puses iegūtās tiesības tiek pilnībā ievērotas. Tas var ietvert prasītāja (turpmāk tekstā – “puse, kuras labā tiek veikta izpilde”) tiesības pieprasīt naudas summas samaksu, tiesības likt veikt vai neveikt kādu darbību, kā arī to, lai atzītās tiesības tiktu reģistrētas attiecīgajos publiskajos reģistros atkarībā no rīkojuma.

Izpilde var būt galīga vai pagaidu. Pēdējā no minētajiem gadījumiem un noteiktos apstākļos spriedumu, kas vēl nav galīgais spriedums, izpilda, lai kreditoram nenodarītu kaitējumu starpperiodā (t.i., pret šo nolēmumu veikto prasības procesa posmu laikā un līdz galīgā lēmuma pieņemšanai) tiesvedībai piemītošās kavēšanās dēļ (Civilprocesa kodeksa (*Ley de Enjuiciamiento Civil*) 524.–537. pants).

2 Kura iestāde vai iestādes ir kompetentas izpildes jomā?

Spānijas tiesību aktos tiesnešiem un tiesām ir noteikta atbildība par sprieduma izpildi saskaņā ar tiesību aktiem un noteikumiem, kas attiecas uz jurisdikciju (Spānijas Konstitūcijas 117. panta 3) punkts).

Saskaņā ar konstitūciju un Civilprocesa kodeksu (Likums Nr. 1/2000, spēkā kopš 2000. gada 7. janvāra, Valsts oficiālais biļetens (*B OE*) Nr. 7, 2000. gada 8. janvāris, ar grozījumiem), kurš regulē izpildes procedūru civilīetās, tiesnesim ir pienākums uzraudzīt izpildes procedūras pienācīgu īstenošanu (545., 551. un 552. pants un attiecīgie noteikumi). Tieši tiesnesis, pamatojoties uz personas, kuras labā tiek veikta izpilde, iesniegumu, uzsāk procedūras īstenošanu uz "vispārējā izpildes rīkojuma" pamata, kas tiek izdots, tiklīdz ir izskatīts izpildes rīkojums. Tiesnesis arī izdod nolēmumu, ja atbildētājs (turpmāk tekstā – ar spriedumu noteiktais parādnieks) piesaka noraidījumu sprieduma izpildei un uzsāk specifisko iebildumu procedūru pret izpildi, kura ir izklāstīta turpmāk tekstā.

Tiesas sekretāri (*Letrados de la Administración de Justicia*, agrāk dēvēti par "*Secretarios judiciales*" – tiesas ierēdņiem) ir atbildīgi par konkrētu īstenošanas pasākumu (maksājumu pieprasījumu, ieturējumu no mantas, kas pieder ar spriedumu noteiktajam parādniekam, norēķinu kontu atskaitījumu, algu, utt.) noteikšanu un apstiprināšanu. Tiklīdz tiesnesis izdod "vispārējo izpildes rīkojumu", tieši tiesas sekretārs uzrauga izpildes procedūru un pieņem atbilstošus lēmumus par spīti tam, ka dažos gadījumos tiesnesim var iesniegt apelācijas sūdzību par šiem lēmumiem.

3 Kādi ir priekšnoteikumi, lai lēmums (nolēmums) būtu izpildāms?

Kopumā ir nepieciešams galīgais spriedums vai tiesas nolēmums, vai cits instruments, kas ļauj veikt izpildi (pastāv izņēmumi, kad nolēmums vēl nav galīgs, bet ir izpildāms, piemēram, apstrīdētu spriedumu pagaidu īstenošana, kas ir pieļaujama noteiktos gadījumos).

Saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 517. panta noteikumiem par izpildes procedūru un izpildi nosakošiem instrumentiem izpildes pieteikuma pamatā ir izpildāms instruments. Izpildāmi ir tikai šādi instrumenti:

1. galīgais spriedums. Arbitrāžas lēmumi un mediācijas līgumi. Mediācijas līgumiem jābūt notariāli apliecinātiem saskaņā ar Likumu par mediāciju civilīetās un komercīetās (*Ley de mediación en asuntos civiles y mercantiles*).
2. tiesas nolēmumi, kas apstiprina tiesvedības laikā panāktos tiesas izlīgumus un vienošanās, kuriem pēc nepieciešamības pievieno atbilstošos apliecinājumus ar zvērestu, lai nodrošinātu to faktiskā satura dokumentēšanu.
3. apliecināti publiskie dokumenti ar noteikumu, ka tie ir pirmie eksemplāri. Ja tie ir otrie eksemplāri, tos izdod ar tiesas rīkojumu, atsaucoties uz personu, kas cietis zaudējumus, vai uz personu, kas rada zaudējumus, vai tos izdod, pamatojoties uz visu pušu vienošanos.
4. komercīgumu instrumenti, kurus ir parakstījušas puses un komercbrokeris, kurš ir profesionālas asociācijas biedrs un kurš tos pārbaudīja, ar noteikumu, ka instrumentiem pievieno sertifikātu, ar kuru minētais brokeris apliecina to, ka līgums atbilst ierakstiem viņa reģistrā, un ierakstu datumu.
5. likumīgi izdoti uzrādītāja vai reģistrētie vērtspapīri, kas ietver izpildāmās saistības, un kuponi, kas arī jāapmaksā attiecībā uz šiem vērtspapīriem ar noteikumu, ka kuponi atbilst vērtspapīriem un ka vērtspapīri jebkurā gadījumā atbilst kvīšu grāmatiņām.

Atbilstības noteikšanas procesa laikā izteiktie protesti par vērtspapīru viltošanu neaizkavē izpildes rīkojuma izdošanu, ja tiek konstatēta atbilstība, neskarot tālāk noteiktos iebildumus pret izpildi, kurus var izteikt parādnieks, apgalvojot, ka vērtspapīri ir viltooti.

6. sertifikāti, kuriem vēl nav beidzies derīguma termiņš un kurus ir izdevušas institūcijas, kas ir atbildīgas par to, lai vērtspapīru reģistros tiktu uzrādīti vērtspapīri, kas ir iegrāmatoti, atsaucoties uz Likumu par biržām (*Ley del Mercado de Valores*), ar noteikumu, ka tiem pievieno publiska instrumenta kopiju, kurā norādīti vērtspapīri, vai attiecīgā gadījumā to izdošana tur, kur šāda instrumenta nepieciešamību nosaka spēkā esošie tiesību akti.

Iepriekšējā punktā minētajiem sertifikātiem nebeidzas termiņš, tiklīdz tiek noteikta izpildes īstenošana.

7. tiesas rīkojums, kurā ir norādīta kompensācijas veidā pieprasītā maksimālā summa, kuru izdod apstākļos, kuri ir noteikti tiesību aktos par kriminālo tiesvedību, kas ir uzsākta saistībā ar notikumiem, kuru sekas sedz obligātā transportlīdzekļu tpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšana.
8. citi procesuālie lēmumi un dokumenti, kas ir izpildāmi saskaņā ar šiem vai citiem tiesību aktiem.

3.1 Procesuālā kārtība

Izpildes pieteikumu iesniedz pirmās instances tiesas (*Tribunal de Primera Instancia*) tiesnesim, kurš ir izdevis izpildāmo spriedumu vai nolēmumu. Tomēr, ja izpildāmais instruments nav spriedums, t.i., tas neizriet no tiesas nolēmuma vai lēmuma, kuru ir pieņēmis

attiecīgās tiesas sekretārs (piemēram, gadījumā ar autentiskiem publiskajiem dokumentiem ar notāra apliecinājumu, kas ir izpildāmi), pastāv īpaši noteikumi, lai piešķirtu tiesai jurisdikciju atkarībā no sasaistes ar lietu. Visbiežāk piemērotais kritērijs jurisdikcijas piešķiršanai ir apsūdzētā dzīvesvieta. Pusi, kas pieprasa izpildi, un ar spriedumu noteikto parādnieku konsultē pirmstiesas izmeklēšanas advokāts un pārstāv aizstāvības advokāts, izņemot gadījumu, kad iepriekšminēto juridisko speciālistu iesaistīšanās tiesvedības laikā izdoto lēmumu izpildē nav obligāta.

Kas attiecas uz Civilprocesa kodeksa 548. pantā un turpmākajos pantos izklāstīto procedūru, jāņem vērā, ka izpildes rīkojumu var izdot tikai pēc vienas puses lūguma pieteikuma formā, kā aprakstīts turpmāk tekstā. Tiklīdz izpildes pieteikums ir iesniegts tiesai un ar nosacījumu, ka ir izpildīti procesuālie noteikumi un prasības, tiesa sagatavo "vispārējo izpildes rīkojumu". Pēc tam, kad tiesnesis ir izdevis rīkojumu, tiesas sekretārs izdod dekrētu, kurā ir noteikti konkrēti, atbilstīgi izpildes pasākumi, kā arī izpildē piemēroti izsekošanas un izmeklēšanas pasākumi attiecībā uz ar spriedumu noteiktā parādnieka īpašumu.

Vienlaikus iepriekšminētais rīkojums un dekrēts kopā ar izpildes pieteikuma kopiju tiek nosūtīts ar spriedumu noteiktajam parādniekam, tomēr var veikt noteiktus pasākumus, lai pasargātu kreditoru no iespējamā kaitējuma.

Ar spriedumu noteiktais parādnieks drīkst iebilst pret izpildi, norādot konkrētu pamatojumu, kas ir vai nu materiālais pamatojums (piemēram, parāda samaksa), vai procesuāls (piemēram, izpildes dokumentos ir atrodamas kļūdas), saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 556. pantu un turpmākajiem pantiem. Šajā gadījumā tiek uzsākta sacīkstes principa piemērošana, kas ļauj pārbaudīt pierādījumus un kuras noslēgumā tiek izdots rīkojums vai nu par izpildes rīkojuma paturēšanu spēkā, vai pilnībā vai daļēji atzīstot to par spēkā neesošu. Šo lēmumu var apstrīdēt.

3.2 Galvenie noteikumi

Kā minēts iepriekš, izpildes pieteikumu iesniedz prasības ietvaros pēc vienas puses lūguma. Pieteikums izpildes īstenošanai ietver instrumentu, kas ir izpildes panākšanas pamatojums, un tajā ir pamatota tiesas pieprasītā izpilde un noteikti ar spriedumu noteiktā parādnieka īpašumi, kurus var konfiscēt, un izsekošanas un izmeklēšanas pasākumi parādnieka īpašumu identificēšanai; tiek identificēta(s) persona(s), pret kuru(-ām) ir jāīsteno izpilde, un viņu apstākļi. Ja izpildes instruments ir tiesas sekretāra nolēmums vai par izpildi atbildīgās tiesas spriedums vai nolēmums, izpildes pieteikumā var būt tikai pieteikums izpildes rīkojuma izdošanai, identificējot izpildāmo spriedumu vai nolēmumu (Civilprocesa kodeksa 549. pants). Citos gadījumos pieteikums izpildes īstenošanai ir iesniedzams kopā ar dokumentiem, kas ir izpildes īstenošanas pamatā (tie ir uzskaitīti Civilprocesa kodeksa 550. pantā). Ja izpildes pieteikums atbilst iepriekšminētajām prasībām un ja uzrādītais instruments ļauj noteikt izpildes īstenošanu, tiesnesis izdod izpildes rīkojumu vai tiesas sekretārs — dekrētu, kuri monetārās izpildes gadījumā nosaka arī summu, no kuras veidojas izpildes galvenā summa, kopā ar uz laiku noteikto procentu un izmaksu summu, neskarot turpmākos norēķinus un korekcijas un vienmēr identificējot iesaistītās personas un veicamos izpildes pasākumus.

4 Izpildu darbību raksturs un mērķis

4.1 Kāda veida manta var tikt pakļauta izpildu darbībām?

Jebkurā gadījumā un neskarot turpmāk minētos noteiktus aktīvus, pret kuriem nevar vērst piedziņu, vienmēr tiek uzsvērts, ka izpildes pasākumiem jābūt proporcionāliem summai, attiecībā uz kuru tiek noteikta izpilde, tādēļ, ja šie pasākumi ir pārmērīgi, tiesa var noteikt to samazinājumu. Turklāt, ja pasākumi ir nepietiekami, puse, kuras labā notiek izpilde, var iesniegt pieteikumu to paplašināšanai vai nosakāmo pasākumu palielināšanai. Ja puse, kuras labā jānotiek piedziņai, nezina, kādi īpašumi pieder ar spriedumu noteiktajam parādniekam, tiesai var izteikt lūgumu to apzināšanai, kuru īsteno tiesas sekretārs vai nu tieši kā tiesas pārstāvis, vai iesniedzot pieprasījumus kompetentām iestādēm. Attiecībā uz ieturējumiem un piedziņu no algas pastāv virkne ierobežojumu, kas ir uzskaitīti turpmāk tekstā. Izpilde, kas izriet no rīkojuma par uzturlīdzekļu maksāšanu (kuru izdod vai nu tiesvedības par uzturlīdzekļu maksāšanu radnieku starpā, vai ģimenes tiesvedības par uzturlīdzekļu maksāšanu bērniem rezultātā), ir izņēmums, jo šajos gadījumos uz izpildi neattiecas likumā noteiktais apjoms; tā vietā tiesa nosaka konfiscējamo summu.

Attiecībā uz īpašumu, pret kuru nevar vērst piedziņu, Civilprocesa kodeksa 604. pantā un turpmākajos pantos ir noteikts (norādes uz "tiesas ierēdni" ir jāsaprot kā norādes uz tiesas sekretāru):

Īpašumi, pret kuriem vispār nevar vērst piedziņu. Nekādā gadījumā nedrīkst konfiscēt šādu īpašumu:

Nr. 1. Neatsavināmus īpašumus.

Nr. 2. Papildu tiesības, kuras nevar atsavināt atsevišķi no galvenajām tiesībām.

Nr. 3. Īpašumus, kuriem pašiem par sevi nav nekādas vērtības.

Nr. 4. Īpašumus, pret kuriem nevar vērst piedziņu saskaņā ar tiesību normām.

Ar spriedumu noteiktā parādnieka īpašumi, pret kuriem nevar vērst piedziņu. Piedziņu nedrīkst vērst arī pret šādu īpašumu:

Nr. 1. Mēbelēm un mājtsaimniecības priekšmetiem, kā arī apģērbu pusei, pret kuru tiek vēsta izpilde, un tās ģimenei, ko nevar uzskatīt par lieku. Kopumā lietām kā pārtika, degviela un citām, kuras pēc tiesas ieskatiem ir nepieciešamas, lai ar spriedumu noteiktais parādnieks un viņa apgādājamie varētu dzīvot ar pietiekamu cieņu.

Nr. 2. Grāmatām un instrumentiem, kas ar spriedumu noteiktajam parādniekam nepieciešami, lai strādātu savā profesijā, mākslā vai amatā, ja to vērtība nav proporcionāla pieprasītā parāda summai.

Nr. 3. Sakrāliem priekšmetiem un priekšmetiem, kurus izmanto likumīgi reģistrētas reliģijas praksē.

Nr. 4. Summām, pret kurām nevar vērst piedziņu saskaņā ar tiesību aktiem.

Nr. 5. Īpašumiem un summām, pret kurām nevar vērst piedziņu saskaņā ar Spānijas ratificētajiem nolīgumiem.

Attiecībā uz algu un pensiju konfiskāciju Civilprocesa kodeksā ir noteikti šādi nosacījumi:

1) nedrīkst konfiscēt darba samaksu, algu, pensiju, atlīdzību vai to ekvivalentu, kas nepārsniedz minimālās algas summu (to katru gadu nosaka valdība).

2) darba samaksu, algas, pensijas vai atlīdzības, kas pārsniedz minimālās algas summu, drīkst konfiscēt šādi:

Nr. 1. Par pirmo papildu summu, kas ir vienāda ar divu minimālo algu summu, 30 %.

Nr. 2 Par papildu summu, kas ir vienāda ar triju minimālo algu summu, 50 %.

Nr. 3. Par papildu summu, kas ir vienāda ar četru minimālo algu summu, 60 %.

Nr. 4. Par papildu summu, kas ir vienāda ar piecu minimālo algu summu, 75 %.

Nr. 5. Par jebkuru summu, kas pārsniedz iepriekšminēto summu, 90 %.

3) Ja persona, pret kuru ir vēsta izpilde, saņem vairāk nekā vienu algu vai atalgojumu, visus tos saskaita kopā un daļu, ko nevar piedzīt, atskaita tikai vienreiz. Tāpat saskaita kopā laulāto algas, atalgojumu, pensijas, atlīdzību vai to ekvivalentus, ja vien starp laulātajiem nepastāv mantas nošķirtība, kuras pierādījums ir jāiesniedz tiesas ierēdnim.

4) Ja personai, pret kuru ir vēsta izpilde, ir apgādājamie, tiesas ierēdnis var samazināt summu par 10 %–15 % saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 607. panta otrās daļas 1., 2., 3. un 4. apakšpunktu.

5) Ja no algām, atalgojuma, pensijām vai atlīdzības pastāvīgi vai īslaicīgi tiek veikti publiska rakstura atskaitījumi saskaņā ar nodokļu vai sociālā nodrošinājuma tiesību aktiem, ar spriedumu noteiktā parādnieka saņemtā neto summa pēc minētajiem atskaitījumiem ir summa, pamatojoties uz kuru nosaka konfiscējamo summu.

6) Šī panta iepriekšējā daļa attiecas arī uz pašnodarbinātām personām un komercdarbību.

7) Saskaņā ar šo daļu konfiscētās summas drīkst tieši pārskaitīt personas, kuras labā notiek izpilde, iepriekš norādītajā kontā, ja par izpildi atbildīgais tiesas ierēdnis ir devis tam apstiprinājumu.

Tādā gadījumā gan persona vai iestāde, kura veic piedziņu un tai sekojošo pārskaitījumu, gan persona, kuras labā notiek izpilde, informē tiesas ierēdni ik pēc trijiem mēnešiem par nosūtītajām un saņemtajām summām, attiecīgi izņemot jebkādas prasības, kuras var iesniegt persona, pret kuru ir vēsta izpilde, vai nu tādēļ, ka tā uzskata parādu par pilnībā atmaksātu, tādējādi padarot turpmāku konfiskāciju par spēkā neesošu, vai tādēļ, ka piedziņa un pārskaitījumi netiek veikti tā, kā to ir noteicis tiesas ierēdnis.

Tiesas ierēdņa izdoto rīkojumu par tiešu pārskaitījumu var apstrīdēt, tiešā veidā iesniedzot apelāciju izskatīšanai tiesā.

4.2 Kādas ir izpildu darbību sekas?

Nekustamā īpašuma vai citu reģistrējamu īpašumu gadījumā tiesa drīkst pēc pieprasījuma, ko izsaka persona, kuras labā notiek izpilde, izdot rīkojumu par iepriekšēja piedziņas ieraksta veikšanu attiecīgajā publiskajā reģistrā (parasti īpašumu reģistrā, kurā reģistrē nekustamo īpašumu), lai garantētu turpmāku izpildi.

Citos gadījumos tiek noteikti šāda veida pasākumi:

– nauda: konfiskācija.

– norēķinu konti: apķīlāšanas rīkojums bankai.

– alga: rīkojums par aizturēšanu maksātājam.

– procenti, peļņa un ieņēmumi: maksātāja veikta ieturēšana, tiesas uzraudzība vai iemaksāšana tiesai.

– vērtspapīri un finanšu instrumenti: procentu ieturēšana no avota, paziņojums biržai vai sekundārā tirgus regulatoram (ja vērtspapīri ir uzskaitīti publiskajā tirgū) un paziņojums izdevējuzņēmumam.

Cita kustama manta: konfiskācija.

Lai nodrošinātu izpildes panākšanu, visām personām un valsts un privātā sektora iestādēm ir jāsadarbojas izpildes pasākumu ietvaros (izsakot brīdinājumu par soda naudas piemērošanu vai pat sodu par necienīgu izturēšanos pret tiesu minētās prasības neizpildes gadījumā). Tas nozīmē, ka viņiem ir jāsniedz visa pieprasītā informācija vai jāveic konkrētie garantijas pasākumi, un viņiem jānodod tiesai visi viņu rīcībā esošie dokumenti un dati bez ierobežojuma, izņemot gadījumus, kas izriet no pamattiesībām, vai ierobežojumus, kuri konkrētos gadījumos ir nepārprotami noteikti tiesību aktos.

4.3 Kāds ir izpildu darbību saistošais raksturs?

Izpildes pasākumiem nav noteikta termiņa; tie ir spēkā līdz brīdim, kad izpilde ir pabeigta. Attiecībā uz šiem pasākumiem puse, kuras labā veicama izpilde, iesniedz pieteikumu attiecīgajai izpildei katrā gadījumā. Piemēram, ir nolemts pieprasīt izsoles organizēšanu, ja ir jākonfiscē kustama vai nekustama manta. Pusei, kuras labā tiek veikta izpilde, saņems maksājumu no izolē iegūtajiem naudas līdzekļiem. Citos gadījumos, piemēram, kad rīkojumā ir noteikta īpašuma nodošana pusei, kuras labā tiek veikta izpilde (piemēram, izlikšana tādēļ, ka nav samaksāta īres maksa), izpildes pasākumu ietvaros īpašums tiek atgriezts pusei, kuras labā notiek izpilde, tiklīdz īrnieks tiek izlikts no īpašuma līguma pārkāpuma dēļ.

5 Vai pastāv iespēja pārsūdzēt lēmumu, ar kuru izpildu darbību veikšana tika atļauta?

Nav iespējams apstrīdēt instrumentu, kas nosaka izpildes īstenošanu. Tomēr ar spriedumu noteiktais parādnieks drīkst iebilst, tiklīdz tiek paziņota izpildes stāšanās spēkā. Tādā gadījumā tiek īstenota iepriekš minētā iebildumu procedūra. Iebildumam var būt vai nu materiātiesisks pamatojums, vai to pamato ar formālām nepilnībām. Iebilduma pamatojums var mainīties atkarībā no izpildi nosakošā instrumenta (kā noteikts Civilprocesa kodeksa 556. pantā un turpmākajos pantos, atkarībā no tā, vai tas ir tiesneša vai tiesas sekretāra izdots procesuāls nolēmums, arbitrāžas lēmums vai mediācijas līgums; maksimālās soda naudas instrumenti, kas ir izdoti kriminālprocesa ietvaros saistībā ar ceļu satiksmes negadījumiem; Civilprocesa kodeksa 517. panta 4., 5., 6. un 7. punktā norādītie instrumenti, kā arī citi izpildāmi dokumenti saskaņā ar 517. panta 2) punkta 9. apakšpunktu. Iebildumu, kas tiek pamatots ar pārmērīgu prasījumu, vai iebildumu, kura pamatā ir formālas nepilnības, attiecīgi regulē Civilprocesa kodeksa 558. un 559. pants). Jāņem vērā, ka tiesa pati var būt iepriekš izvirzījusi kādu no šiem pamatojumiem (ja tiesa konstatē, ka kāda no izpildes rīkojumā, kurš sastāv no apliecinātiem publiskiem dokumentiem, instrumentiem vai sertifikātiem, ietvertajām klauzulām ir negodīga, tai ir pienākums rīkoties pēc savas iniciatīvas, uzklauset puses attiecīgajā jautājumā un pēc tam izdot nolēmumu). Puses drīkst pārsūdzēt pirmās instances tiesas izdotu rīkojumu, atbildot uz iebilduma pamatojumu. Pārsūdzību izskata attiecīgā provinču tiesa (*Audiencia provincial*).

6 Vai uz izpildi attiecas ierobežojumi, jo īpaši saistībā ar parādnieka aizsardzību vai termiņiem?

Pastāv iespēja apturēt izpildes pasākuma īstenošanu. Tādējādi izpildes pasākumam, pamatojoties uz tiesas spriedumu vai lēmumu, lēmumam, kuru ir apstiprinājis tiesas sekretārs par likumisku izlīgumu vai tiesvedības laikā panāktu vienošanos, arbitrāžas lēmumam vai starpniecības līgumam iestājas noilgums, ja atbilstošais izpildes pieteikums netiek reģistrēts piecu gadu laikā no brīža, kad spriedums vai lēmums tiek noteikts kā galīgs (Civilprocesa kodeksa 518. pants).

Tāpat arī ir nogaidīšanas periods, pirms tiek iesākta procesuālo lēmumu (ko veic tiesnesis vai tiesas sekretārs), arbitrāžas lēmumu vai mediācijas līgumu izpilde. Šis periods ir paredzēts tam, lai dotu apsūdzētajam laiku brīvprātīgi pakļauties rīkojumam un personai, kura ir uzvarējusi prāvā, nevajadzētu iesniegt izpildes pieteikumu. Tāpat netiek dots nekāds rīkojums par procesuālo vai arbitrāžas lēmumu vai mediācijas līgumu izpildi divdesmit dienas pēc datuma, kurā notiesāšana ir izlemta galīgi vai kurā ar spriedumu noteiktajam parādniekam tika paziņots lēmums par vienošanās apstiprinājumu vai parakstīšanu (Civilprocesa kodeksa 548. pants). Galu galā nogaidīšanas periods ir paredzēts tam, lai mudinātu apsūdzēto brīvprātīgi piekrist lēmumam.

Kā izklāstīts iepriekšminētajā 4.1. punktā, lai aizsargātu parādnieku, Civilprocesa kodeksā ir noteikta manta, pret kuru nevar vērst piedziņu, kā arī kvantitatīvi ierobežojumi, kas ir proporcionāli algām, atalgojumam, atlīdzībai vai pensijām.

Īpašumu izsolēs pārdošana vairāksolītājam notiek par minimālajām summām proporcionāli īpašuma novērtējuma vērtībai vai parāda summai. Šie parādnieku aizsargājošie ierobežojumi ir augstāki, ja tiek izsolīta parādnieka pastāvīgā dzīvesvieta (Civilprocesa kodeksa 670. un 671. pants).

Civilprocesa kodeksā ir noteikts arī, ka vispārīgi nedrīkst piedzīt procentus no parāda pamatsummas un procesuālo izmaksu segšanu par summu, kas pārsniedz 30 % no pamatsummas (Civilprocesa kodeksa 575. pants).

Ja izpilde tiek vērsta pret pastāvīgo dzīvesvietu, no sprieduma parādnieka nedrīkst piedzīt izmaksas, kas pārsniedz 5 % no summas, kura ir noteikta izpildes pieteikumā (Civilprocesa kodeksa 575. pants).

Gadījumā, ja tiek atņemtas tiesības izpirkt ķīlu zīmi un attiecībā uz parādniekiem, kuru sociālā un finansiālā situācija ir neaizsargāta, izlikšana no pastāvīgās dzīvesvietas tiek atlikta uz laiku.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma (*Ley Concursal*) 55–57. pantu atsevišķus izpildes rīkojumus nevar īstenot attiecībā pret komercuzņēmumiem, kuri ir bankrotējuši, jo bankrota tiesvedības tiesnesim ir ekskluzīva kompetence attiecībā uz izpildi, kas vērsta pret maksātnespējīgo pusi; tas tiek darīts, lai novērstu nevienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Lapa atjaunināta: 27/07/2017